21/07/2023

Η Ισαπόστολος και Μυροφόρος Μαρία η Μαγδαληνή

/ Βίοι Αγίων

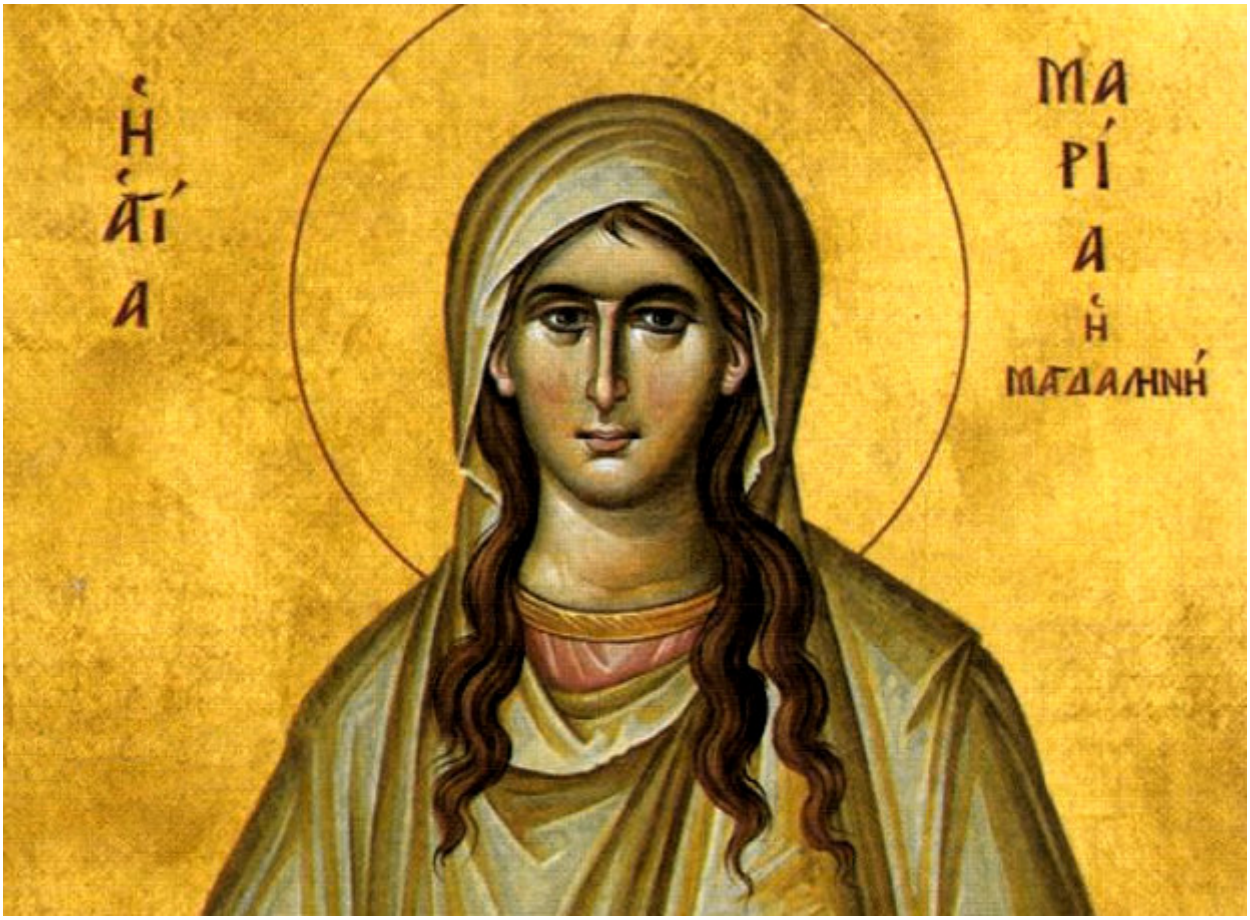

Στις 22 του μηνός Ιουλίου, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει και τιμά την Ισαπόστολο και Αγία Μαρία την Μαγδαληνή, την πρώτη που αντίκρυσε την Ανάσταση του Χριστού και το διαλάλησε στους Αποστόλους, το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως.

Η καταγωγή της ήταν από τα Μάγδαλα [1], εξού και πήρε το επωνύμιο Μαγδαληνή ένεκα του τόπου καταγωγή της. Οι γονείς της ήταν ελεήμονες και φιλεύσπαλχνοι, άνθρωποι με φόβο Θεού, πιστοί τηρητές του Μωσαϊκού Νόμου. Σύμφωνα με το βιογράφο της, **Νικηφόρο Κάλλιστο Ξανθόπουλ**ο, μελέτησε όλη την **Παλαιά Διαθήκη** και αγάπης ιδιαίτερα το Ψαλτήρι και τις Προφητείες. Ζούσε καθημερινώς με μελέτη και προσευχή. Μοίραζε τα πλούτη της σε όσους είχαν ανάγκη. Προσπαθούσε να εφαρμόσει τα λόγια των Γραφών στην καθημερινότητά της. Διεφύλαττε την καθαρότητα του σώματος και της ψυχής της. Όμως, ο μισόκαλος και ανθρωποκτόνος διάβολος, όπως τον αποκαλεί ο Ευαγγελιστής

Ιωάννης ο Θεολόγος, φθόνησε τη ψυχή και τον αγώνα της Αγίας και με τα πονηρά του τεχνάσματα τις στέλνει επτά πονηρά τα οποία την κυριεύουν [2].

Ο **Θεοφάνης ο Κεραμεύς** αναφέρει και επεξηγεί τη σημασία των επτά πονηρών πνευμάτων «αλλά να μην νομίση κανείς ότι η Μαρία είχε επτά δαίμονες. Αλλά όπως ακριβώς τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος ονομάζονται συνωνύμως επτά πνεύματα, καθώς ο μέγας Ησαΐας τα αρίθμησε: *«Πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής, πνεύμα ισχύος και γνώσεως και ευσέβειας και φόβου Θεού «[3]. Έτσι αντιθέτως και οι ενέργειες των δαιμόνων λέγονται δαίμονες. η ακηδία, η φειδωλία, η απείθεια, ο φθόνος, το ψευδός, η απληστία και κάθε πάθος είναι συνώνυμον του δαίμονος που το εγέννησε. Όποιος, λοιπόν, είναι κυριευμένος από αυτά τα πάθη, κατέχεται από δαίμονες. Δεν ήταν λοιπόν καθόλου απίθανον και αδύνατον και η Μαρία η Μαγδαληνή να υποδουλώθηκε σε κάποια επτά πάθη, από τα οποία λυτρώθηκε και ύστερα έγινε μαθήτρια του Σωτήρος».*

Στο **Βίο της Αγίας,** αναφέρονται τα επτά δαιμόνια τα οποία είναι αντίθετα των αρετών «πνεύμα αφοβίας Θεού, πνεύμα ασυνεσίας, πνεύμα αγνωσίας, πνεύμα ψεύδους, πνεύμα κενοδοξίας, πνεύμα επάρσεως, πνεύμα κάλλους. Και όλα αυτά είναι αντίθετα και αντίπαλα όλων των αρετών. Γιατί κάθε αμαρτία έχει τον δαίμονά της δηλαδή το πνεύμα που την ενεργεί». Την ίδια άποψη για τα επτά δαιμόνια, διατυπώνει και ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας στην ερμηνεία που κάνει στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο [4].

Η Αγία θεραπεύθηκε από τον ίδιο το Χριστό και αυτή αισθανόμενη την μεγάλη ευεργεσία και το θαύμα που έπραξε ο Κύριος προς το πρόσωπό της, Τον ακολούθησε. Αφού έβλεπε τα θαύματα που επιτελούσε, πίστεψε απόλυτα χωρίς καμία αμφιβολία ότι για αυτό το πρόσωπο ομιλούσαν οι Προφήτες. Πίστεψε ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας που ανέμεναν οι Προφήτες, ότι αυτός ήταν ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Ως πιστή Μαθήτρια που ήταν ακολούθησε τον Κύριο μέχρι και το εκούσιο Του πάθος. Στεκόταν κάτω από τον Σταυρό όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς και περίμενε ακλόνητη, συμπάσχει με την Υπεραγία Θεοτόκο οδυρόμενη και σπαράττουσα «ειστήκεισαν δε παρά τω σταυρώ του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή »[5].

Η Αγία ονομάστηκε Μυροφόρος γιατί μαζί με τις άλλες **Μυροφόρες** αγόρασαν αρώματα και μύρα και πήγαν να αλείψουν το σώμα του Διδασκάλου που βρισκόταν στον τάφο. Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, η Μαρία η Μαγδαληνή το βράδυ του Σαββάτου ξημερώματα προς Κυριακή ξεκινά με τις άλλες Μυροφόρες προς τον τάφο του Κυρίου «τη δε μια των σαββάτων όρθρου βαθέος ήλθον επί το μνήμα

φέρουσαι α ητοίμασαν αρώματα, και τινες συν αυταίς »[6]. Ηρωική, τολμηρή και θαρραλέα, δοσμένη στον ιερό της σκοπό, πρωτοπόρος της πίστεως θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την Αγία. Αυτό εξάγεται και με τον τρόπο που την ανάφερουν τα Ευαγγέλια. Και οι τέσσερις Ευαγγελιστές την αναφέρουν πρώτη από όλες τις **άλλες Μυροφόρους.** Ο ιερός Χρυσόστομος αναφέρει ότι η Μαγδαληνή Μαρία «πάνυ γαρ περί τον Διδάσκαλον φιλοστόργως έχουσα... »[7].

Αξιώθηκε από τον **Κύριο ημών Ιησού Χριστό,** ένδειξη της θεϊκής οικονομίας, και κατέστη αγγελιαφόρος του μηνύματος της Αναστάσεως στους Μαθητές του Κυρίου.

Μετά την ανάληψη του Κυρίου, η Αγία παρέμεινε με την Υπεραγία Θεοτόκο στα Ιεροσόλυμα όπου επιδόθηκε σε σπουδαίο φιλανθρωπικό έργο, μοιράζοντας τα πλούτη της στους φτωχούς. Διδάσκει και κηρύττει, αρχίζοντας την μακρινή της οδοιπορία, καταφρονώντας τα εμπόδια και τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε. Κήρυττε τα της «χαράς ευαγγέλια της Αναστάσεως του Χριστού».

Έπειτα πήγε στην Έφεσο, σύμφωνα με την παράδοση, όπου εκεί συνάντησε τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο. Έγινε συμπαραστάτης του στη διάδοση του Ευαγγελίου και στις διάφορες δοκιμασίες που είχε να αντιμετωπίσει. Ο λαός της Εφέσου την τίμησε ιδαίτερα. Όταν ετελεύτησε από το μάταιο τούτο κόσμο, ο Άγιος Ιωάννης την ενταφίασε σ΄ ένα σπήλαιο κοντά στην Έφεσο., όπου επιτέλεσε αρκετά θαύματα.

Η ανακομιδή των ιερών της λειψάνων έγινε το 890 μ.Χ. από τον **βασιλιά Λέοντα τον Σοφό,** ο οποίος το μετέφερε από την Έφεσο στην **Κωνσταντινούπολη.**

Αξιώθηκε να ονομαστεί και Ισαπόστολος [8] του Χριστού «ως ήλιος λάμπει τοις πέρασι »[9].

Η δεξιά χείρα της Αγίας βρίσκεται στη Μονή Διονυσίου Αγίου Όρους, η αριστέρα της χείρα βρίσκεται αδιάφθορη στη Μονή Σιμωνόπετρας Αγίου Όρους, μέρος του αριστερού ποδιού της Αγίας βρίσκεται στη Μονή Εσφιγμένου Αγίου Όρους και διάφορα αποτμήματα σε άλλες μονές και εκκλησίες.

Παραπομπές:

1. Μικρή πόλη στα δυτικά της λίμνης Γεννησαρέτ και νότια της πεδιάδας της Γαλιλαίας.
2. Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθόπουλου, «Λόγος εις την Αγίαν Μυροφόρον και Ισαπόστολον Μαρίαν την Μαγδαληνήν», PG. 147, 540-576.

3. Ησα 11, 2-3.
4. Θεοφύλακτου Αρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, «Ερμηνεία εις τα Τέσσερα Ιερά Ευαγγέλια».
5. Ιωάννου 19,25.
6. Λουκά 24,1.
7. Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Ερμηνεία στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Ομιλία ΠΕ’.
8. Ισαπόστολος είναι ένας ειδικός τίτλος που αποδίδεται σε κάποιους Αγίους ως αναγνώριση των ιδιαίτερων υπηρεσιών αυτών των αγίων στη διάδοση και εδραίωση του Χριστιανισμού, συγκρίσιμων με αυτές των αρχικών Δώδεκα Αποστόλων.
9. Δοξαστικό Λιτής της Αγίας, ήχος πλ΄ α.

Πηγή: Pemptousia.gr/π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης,Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος